

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 112/2021
24.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Бранка Станића, чланова већа, са саветником Драгицом Вранић, као записничарем, одлучујући о захтеву „ЕКО-21“ д.о.о. Привредног друштва за сакупљање, транспорт и третман опасног отпада, Општина Алибунар, Добрица, Вука Караџића 73, кога заступа пуномоћник Бошко М. Дивац, адвокат из ..., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 2 У 18878/16 од 06.11.2020. године, са противном странком Министарством пољопривреде и заштите животне средине Републике Србије, у предмету инспекцијском, у нејавној седници већа одржаној дана 24.09.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

ОДБИЈА СЕ захтев подносиоца захтева за накнаду трошкова.

Образложење

Побијаном пресудом, одбијена је тужба тужиоца, овде подносиоца захтева за преиспитивање судске одлуке, поднета против решења Министарством пољопривреде и заштите животне средине Републике Србије, број ... од 10.11.2016. године, којим је, ставом првим диспозитива, одузета интегрална дозвола за сакупљање и транспорт опасног отпада на територији Републике Србије, коју је издало Министарство пољопривреде и заштите животне средине оператеру „Еко-21“ д.о.о. Привредно друштво за сакупљање, транспорт и третман опасног отпада, Општина Алибунар, Добрица, Вука Караџића 73м решењем број: ... од 30.10.2015. године, регистарски број ..., због непоступања у складу са условима утврђеним у издатој дозволи; ставом другим диспозитива, забрањено је оператеру – Привредном друштву „Еко-21“ д.о.о. Добрица сакупљање и транспорт опасног отпада на територији Републике Србије; ставом трећим диспозитива, обавезан је оператер Привредно друштво „Еко-21“ д.о.о. Добрица, да примени обавезне мере заштите животне средине, здравља људи и материјалних добара по престанку обављања активности сакупљања и транспорта опасног отпада на територији Републике Србије, које су прописане дозволом; ставом четвртим диспозитива, обавештена је надлежна инспекција за заштиту животне средине о доношењу овог решења, ради контроле мера након престанка рада и обављања активности управљања опасним отпадом.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде, поднетом због непотпуно и погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, подносилац наводи да су услови и поступак одузимања интегралне дозволе овлашћеном оператеру регулисани одредбама члана 67. Закона о управљању отпадом, чијим ставом 2. тачка 2) је прописано да се интегрална дозвола одузима на предлог инспекцијског органа који при надзору примене закона утврди да лице које има дозволу поступа са отпадом на начин којим угрожава животну средину и здравље људи односно не примењује мере. Сматра да је за одузимање дозволе морало да дође до кумулативног испуњења оба услова, односно до угрожавања и животне средине и здравља људи као и до непримењивања мера а што није утврђено ни у управном поступку у коме је донето оспорено решење нити у управном спору пред Управним судом. Истиче да је начин на који треба складиштити опасни отпад прописан Правилником о начину складиштења, паковања и обележавања опасног отпада („Службени гласник РС“ број 92/2010), а да суд није утврдио да ли је или није складиштење опасног отпада извршено у складу са тим правилником. Указује да је предметном дозволом овлашћен на сакупљање и транспорт отпада, а у оспореном решењу и побијаној пресуди није наведено шта је он незаконито урадио при скупљању и транспорту опасног отпада. Истиче да је на спорној локацији вршио третман опасног отпада на шта је био овлашћен раније издатом дозволом од 15.11.2010. године. Наводи да евентуалне неправилности у складиштењу отпада немају никакве везе са дозволом која је одузета, јер се њом не регулише питање складиштења већ по њој тужилац врши само скупљање и транспорт опасног отпада. Осим тога то што кров хале прокишњава и што има атмосферске воде у хали, није услов за безбедно и правилно складиштење у складу са законом, већ се усклађеност складиштења са прописима цени по врсти судова у којима се складишти опасни отпад. Указује и на различито поступање Управног суда у идентичном спору у предмету 24 У 9327/16. Предлаже да Врховни касациони суд захтев уважи и побијану пресуду преиначи, а тражи и накнаду трошкова поступка.

Противна странка у одговору на захтев, предлаже да суд захтев одбије.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао да је захтев неоснован.

Према разлозима образложења побијане пресуде, полазећи од образложења оспореног решења и списка предмета, те одредаба члана 33. став 5., члана 37. став 3., члана 59. ст. 1. и 2. и члан 67. став 1. тачка 2) Закона о управљању отпадом ("Службени гласник РС" број 36/09, 88/10 и 14/16), правилно је, по оцени Управног суда, тужени орган одлучио када је донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења. Ово стога, јер из решења о издавању интегралне дозволе тужиоцу за сакупљање и транспорт опасног отпада на територији Републике Србије број ... од 30.10.2015. године, произлази да тужилац нема дозволу за третман отпада и то дозволу за складиштење, а да је на безусловном простору (кров изнајмљене хале прокишњава, на више места, на поду затечена атмосферска отпадна вода) у предметној хали у ..., ускладиштио велику количину опасног отпада (107,331 тона). Ово посебно имајући у виду да је управљање отпадом делатност од општег интереса, а да је тужилац складиштио опасан отпад без дозволе. Управни суд је посебно ценио наводе тужбе којима се указује да је тужени орган на нетачан и погрешан начин у образложењу нападнутог решења утврдио да је тужилац вршио складиштење опасног отпада на локацији у ..., јер не наводи материјалне чињенице из којих произлази да се ради о складиштењу, тако да се његов

чињенични налаз не може објективно проверити, али налази да је исти неоснован. Ово стога, јер из списка предмета произлази да је Републичка инспекција за заштиту животне средине код тужиоца дана 29.07.2016. године извршила ванредни инспекцијски надзор, приликом којег је код тужиоца, увидом на лицу места и увидом у документацију о отпаду, утврђено и записником број ... од 08.08.2016. године, као и службеном белешком од 21.09.2016. године, констатовано да је тужилац у неусловном простору (кров изнајмљене хале прокишњава, на више места на поду затечена атмосферска отпадна вода) у хали у ..., ускладиштио велику количину опасног отпада (107,331 тона), при чему мобилно постројење за третман наведеног опасног отпада није затечено у поменутој хали.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да је пресуда донета без повреда правила поступка, те уз правилну примену материјалног права.

Одредбом члана 33. став 5. Закона о управљању отпадом ("Службени гласник РС" број 36/09, 88/10 и 14/16), прописано је да се у постројењима за управљање отпадом отпад може складиштити, третирати односно поновно искористити или одлагати само у складу са издатом дозволом.

Одредбом члана 59. став 1. истог закона прописано је да се за обављање једне или више делатности у области управљања отпадом прибављају дозволе, и то: 1) дозвола за сакупљање отпада; 2) дозвола за транспорт отпада; 4) дозвола за третман отпада, и то: дозвола за складиштење; дозвола за поновно искоришћење; дозвола за одлагање. Према ставу 2. истог члана, за обављање више делатности једног оператера може се издати једна интегрална дозвола.

Према одредби члана 60. став 1. Закона о управљању отпадом, дозволе за сакупљање, транспорт, третман, односно складиштење, поновно искоришћење и одлагање опасног отпада, дозволу за третман инертног и неопасног отпада спаљивањем и дозволу за третман отпада у мобилном постројењу издаје министарство.

Одредбом члана 67. став 1. тачка 2) истог закона је прописано да се дозвола одузима решењем надлежног органа за издавање дозволе, ако се утврди да лице које има дозволу не поступа у складу са условима утврђеним у дозволи, а према ставу б. истог члана о одузимању дозволе надлежни орган обавештава јавност.

Предметном интегралном дозволом за сакупљање и транспорт опасног отпада издатом оператеру, овде подносиоцу захтева за преиспитивање судске одлуке, решењем број ... од 30.10.2015. године, а која је одузета оспореним решењем туженог од 10.11.2016. године, у одељку В Услови за рад, тачка 2.2. Сакупљање отпада, обавезан је оператер да сакупљене количине опасног отпада предаје оператерима који имају дозволу за складиштење и третман предметног отпада издату од стране надлежног органа за издавање дозвола за управљање отпадом, у стању у каквом га је примио од произвођача или власника отпада.

Имајући у виду наведено и цитиране законске одредбе, оспорено решење туженог, којим је тужиоцу одузета предметна дозвола на основу члана 67. став 1. тачка 2) Закона о управљању отпадом, и по оцени Врховног касационог суда, јесте законито. Ово стога што је утврђено да тужилац не поступа у складу са условима утврђеним у интегралној дозволи за сакупљање и транспорт опасног отпада. Наиме, у поступку инспекцијског надзора, увидом на лицу места и увидом у документацију о отпаду, поред осталог, утврђено је и записнички констатовано да је тужилац, овде подносилац захтева за преиспитивање судске одлуке, у неусловном простору у хали у ..., ускладиштио велику количину опасног отпада а да притом на тој локацији нема

дозволу за складиштење опасног отпада, већ има само дозволу за сакупљање и транспорт опасног отпада према којој је, као оператор, обавезан да сакупљене количине опасног отпада предаје оператерима који имају дозволу за складиштење и третман отпада издату од стране надлежног органа за издавање дозвола за управљање отпадом, у стању у каквом га је примио од произвођача или власника отпада.

Врховни касациони суд је посебно ценио наводе захтева којима се указује да нису испуњени услови за одузимање дозволе из члана 67. став 2. тачка 2) Закона о управљању отпадом, те указивање на правно становиште Управног суда из пресуде 24 У 9327/16 од 12.01.2018. године да у образложењу решења оспореног тужбом у том предмету тужени није дао разлоге који упућују да тужилац поступа са отпадом на начин којим угрожава животну средину и здравље људи, односно да не примењује мере заштите животне средине, контроле загађивања, спречавања удеса или пожара, па је нашао да су без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења и побијане пресуде. Ово стога што решењем оспореним у овом предмету дозвола није одузета на основу члана 67. став 2. тачка 2) Закона о управљању отпадом, већ на основу одредбе члана 67. став 1. тачка 2) истог закона.

Цењени су и наводи захтева којима се указује на одредбе Правилника о начину складиштења, паковања и обележавања опасног отпада, па је нађено да су без утицаја јер се одредбе тог правилника примењују на постројења која поседују дозволу за складиштење опасног отпада коју подносилац захтева не поседује, нити је пак предавао отпад оператеру који такву дозволу поседује.

С обзиром на све изложено, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива ове пресуде.

Како је захтев за преиспитивање судске одлуке одбијен, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима сходном применом одредбе члана 165. став 1. у вези члана 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 87/18) одлучио као у другом ставу диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 24.09.2021. године, Узп 112/2021

Записничар,
Драгица Вранић,с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић